

Свято, присвячене
Дню матері

Є в світі одне слово, перед яким усі народи низько схиляють голови. Це слово – Мати.

Учитель. У травні, коли розцвітають яскраві квіти і дзвенить пташиний спів, теплий весняний вітер приносить до нас свято матері.

Ще у 1914 році Конгрес США прийняв постанову про введення нового державного свята – Дня матері. А причетна до цього молода американка Анна Джарвіс. Вона втратила матір. Смерть була раптовою і передчасною. Анна боляче пережила трагедію і звернулась з листами до конгресменів, президента Америки, в яких запропонувала раз у рік, навесні, вшановувати Матір.

Це свято повернулось до нас нині й уособлює в собі три найдорожчі образи: Матері Божої, матері України і рідної неньки.

Земля дочекалася і росту, і сонця, і світу.
Душа, мов калина, росте і цвіте від тепла.
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.
З-за гір віє вітер, в степах повмирили морози,
Шумлять осоки і тихо зітхають гаї,
А мати старенька стоїть на високім порозі
Та й думає мати, як маються діти її.
А діти світами, а діти у веснах та в зимах
Прийдуть і скажуть: «Нам двері,
матусю, отворіть»
І доти всі діти живуть по світах молодими,
Допоки чекають, допоки живі матері.
Земля молодіє від росту, від сонця, від світу.
Душа, мов калина, цвіте і росте від тепла.
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.

Матері

Я твій портрет фіалками вберу, -
Ти ж так любила голубі фіалки.
Мене ти вчила правді і добру,
Мене до праці ти привчала змалку...
Я доторкнуся до твого чола,
На ньому зморшки, й ті – такі ласкаві...
Ти все дала й нічого не взяла:
Ні крихти хліба, ні «спасибі» навіть...
Все те, що мав, і те, що в мене є,
Що від людей, що від землі святої,
Що радістю в рядках моїх встає, -
Передано в моє життя тобою...

Ведуча. Мати... Материнське серце здатне перейматися болем на відстані, журитися долею своїх дітей, онуків, правнуків, усе життя. Якби могла, сонечко прихилила б...

Любов матері – найбільша коштовність у нашому житті.

Пісня про маму

Над сонце, над місяць, над зорі ясні
«Тебе я кохаю. За тебе умру...
Віддам за кохання і неньку стару!»
Та мила його не боялась гріха:
Була, як гадюка, зрадлива, лиха.
Всміхнулась лукаво і каже йому:
«Не вірю, козаче, кохання твому...
Як справді кохаєш, як вірний еси,
Мені серце неньки живе принеси».
Юнак, мов стерявся: не їв і не спав,
Три дні і три ночі він десь пропадав,
І стався опівночі лютий злочин:
Мов кат, витяг серце у матері син.
І знову до милої з серцем в руках
Побіг, і скажений гонив його жах.
Ось-ось добігає, не чуючи ніг,
Та раптом спіткнувся і впав на поріг,
І серденько неньчине кров'ю стекло,
І ніжно від жалю воно прорекло
Востаннє озвалось до сина в ту мить:
«Мій любий, ти впав... Чи тебе не болить?»

Вчитель. «Три біди є в людини – смерть, старість і погані діти», - говорить народна мудрість. Старість неминуча, смерть невблаганна, перед нею не можна зачинити двері свого дому, а від поганих дітей можна застерігатися, це залежить як від батьків, так і від самих дітей.

Ведуча. Виховує мати синів, дочок, надіється, що буде до кого на старість прихилитися. А вони, розлетівшись по світу, довго-довго не навідуються до отчого порогу.

Лише скупі листи приходять час від часу. А коли, нарешті, знайдеться хвилина, щоб відвідати, нерідко це буває надто пізно. Зі скрипом відчиняються перекошені двері, застогне пошарпана віконниця і додолу підстреленою горлицею впаде материнська любов.

Учень.

Допоки нас чекають наші мами,
І доки виглядають нас батьки,
Провідуймо, та не лише листами,
Хоч дорогі їм і скупі рядки.
Коли неждано вдарять в дзвони далі,
Тоді на все, на все знайдеться час.
Але ні сльози, ні вінок печалі,
Уже ніщо не виправдає нас.

Ведуча. Діти, говоріть своїм ненькам ласкаві слова щодня, щогодини, бо ж вона боронить вас від усіх бід щохвилини. Недарма в народі мовиться: «Болить у дитини пальчик, а в матері – серце».

Учень.

Люблю тебе, матусенько єдина,
Любов'ю щирою, як любить лиш дитина.
І Господа щоденно я молю,
Щоб зберігав матусеньку мою.

2-й учень.

Я прокидаюся рано –
І зразу, хоч ще не встаю,
Тільки з просоння погляну –
Бачу матусю свою.

3-й учень.

Мати – досвітня пташина,
З досвіту вік не зімкне,
Ходить по хаті навшпиньки,
Щоб не збудити мене.

4-й учень.

Мати – то сонечко рідне,
Сонечко ясне, земне,
Слово її заповітне
Гріє і живить мене.

5-й учень.

Ще в колисці немовля
Слово «мама» вимовля –
Найдорожче в світі слово
Так звучить у рідній мові.

6-й учень.

Мати, матінко, матуся
.....
Називаю тебе я,
Рідна ненечко моя!

Учень.

Якби мам не було на світі,
То кого б любили діти?
Наймиліша моя мати,
Бо веде порядок в хаті.
Бо без неї нема щастя,
І не ллється пісня рясно.
Ще, якби не було мами,
Ми б зазнали лиха з вами.
Тож нехай живуть рідненькі,
Усміхаються гарненько.

Пісня про маму.
Конкурс «Я малюю свою маму».

Ще сонце не встало,
Ще тільки сіріє –
Мене від світанку
Два сонечка гріють

Два сонечка ясні
Від ранку до ночі –
Це дивляться тепло
Бабусині очі

Вже сонце схилилось,
Пташки сплять у гаї,
Засну – наді мною ж
Два сонечка сяють.

Два сонечка ясні
Від ранку до ночі –
Два сонечка красні,
Бабусині очі.

Учень.

Спасибі вам і знов і знов
За вашу ласку і любов,
За те, що вдома повсякчас
Ви так турбуєтесь за нас.
Що нас так смачно годували,
Що нас так пильно доглядали.

Пісня про бабусю.
Танок «Вальс».

Сценка.

Ведуча. Що сталося, чому ви шепочетесь?

Учень. Для матусі квітів весняних ми хочемо нарвати.

Дівчинка. Та де ж нам їх узяти?

(*Заходять весняні місяці*).

Хлопчик.

Ой пішов я до Березня

Поміж березами.

- Дай, Березню, трохи квіток

На свято дня мами.

Березень.

Ще квіточки не зацвіли,

Листочки маленькі.

Земля встала, та не вбралась

Ще на свято неньки.

Хлопчик.

Ой ти, Квітню, ти так гарно

Земельку вбираєш,

Ти вже, мабуть, для матусі

Гарні квіти маєш?

Квітень.

Ой вбираю я земельку, вбираю,

Але вбрати свято неньки,

Здається не встигну.

Хлопчик.

Ой ти, Травню, красний Травню,

Прибраний багато,

Подаруй хоч одну днину

Матусі на свято.

Травень.

Ой знав я, Що колись буде

Матусине свято,

Тому кожну свою днину

Вбрав гарно, багато.

(*Виходять діти під музику. Стають.*)

Учень.

Хочу я всі квіти в букети зібрати,
Що під небом цвітуть голубим.
Рідна мамо, матусенько, мати,
До землі я вклоняюсь тобі!

(Кланяються, дарують квіти. Лунає пісня « Мати мила, мати наша»).

Пісня про маму.

Усі. (по рядочку).

Ми раді, матусі, вас привітати.
Щастя й здоров'я в житті побажати,
Мирного неба і ясного сонця, -
Хай щедро й ласкаво вам світить в віконце.
Хай злагода й мир будуть в вас на порі,
А лихо нехай обминає поріг!
Хай діти й онуки шанують завжди,
А доля вам щедрі дарує плоди.
І то не біда – якщо сивина, -
Усмішки красу не затьмарить вона.
Бажаєм удачі, добра і тепла,
Незгоди людські хай не чинять вам зла,
І тільки все добре в житті щоб велося,
Хай збудеться все, що іще не збулося!
Як сонце на небі щоденно сіяє,
Так щастя в житті вашім хай розцвітає!
Як вода джерельна будьте ви здорові,
Хай сміються очі, не хмуряться брови,
Хай живуть у серці почуття високі,
Хай вам дарує доля

Усі.

Сто щасливих років!